

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON

Brüssel 22.6.2006
KOM(2006) 324 lõplik

2006/0107 (CNS)

Ettepanek:

NÕUKOGU OTSUS,

millega Euroopa Investeerimispangale antakse ühenduse tagatis ühendusevälistele projektidele antavatest laenudest ja tagatistest tekkida võiva kahjumi puhuks

(esitanud komisjon)

SELETUSKIRI

1) ETTEPANEKU TAUST

- **Ettepaneku põhjused ja eesmärgid**

Käesolevas nõukogu otsuse ettepanekus käsitletakse Euroopa Investeerimispanngale (EIP) kolmandates riikides omavahenditega teostatavatele finantstehingutele antud ühenduse eelarvetagatise uuendamist. EIP praegused volitused, st üldine välislaenu andmise volitus (nõukogu otsus 2000/24/EÜ, muudetud) ja eraldi volitus projektide rahastamiseks Venemaal, Ukrainas, Moldovas ja Valgevenes (nõukogu otsus 2005/48/EÜ) lõpevad 2007. aasta jaanuari lõpus ja neid saab pikendada kuueks kuuks, kui EIP antud laenude kogusumma ei ulatu nõukogu asjaomaste otsustega sätestatud määran.

EIP üldist välislaenuvolitust käsitlevate õigusaktide kohaselt peab komisjon esitama 31. juuliks 2006 aruande selle kasutamise kohta. Õigusakti ettepanekule (KOM(2006)323) lisatud aruandes (edaspidi „aruanne“) tehakse kokkuvõtte EIP tegevusest praeguste volituste alusel ja seatakse EIP edasise tegevuse suunad. Aruandele on lisatud kaks talituste töödokumenti: ühes (SEC (2006) 790) antakse ülevaade piirkondlikest väljavaadetest ja teises (SEC (2006) 789) hinnatakse üksikasjalikult senist volitust.

- **Üldine taust**

EIP tegevus väljaspool Euroopa Liitu moodustab traditsiooniliselt 10% kogu tema tegevusest (2005. aastal 5,1 miljardit eurot, millest 3,7 miljardit eurot olid hõlmatud ühenduse tagatisega). Peamised tegevuspiirkonnad on kandidaatriigid ja Vahemere piirkonna riigid, oluline on ka tegevus Aasias, Ladina-Ameerikas ja Lõuna-Aafrikas ning järk-järgult laiendatakse tegevust Venemaale ja Ukrainasse. Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna riikides toimub tegevus Cotonou lepingu kohaselt Euroopa Arengufondi vahenditest või EIP vahenditest, mis on kaetud liikmesriikide tagatisega.

EIP tegutseb väljaspool Euroopa Liitu tavaliselt selleks, et toetada Euroopa Liidu välispoliitikat ning see tegevus põhineb nõukogult saadud ametlikel volitustel; nõukogult järjestikku saadud volitused on laiendanud EIP tegevuse geograafilist ulatust. Partnerriigid väljaspool Euroopa Liitu tunnustavad nõukogu otsustega ettenähtud rahastamistegevust ELi nähtava toetusena. Ühenduse tagatis ei lase sellistel tehingutel, mille risk on sageli palju suurem risk kui EIP tegutsemisel Euroopa Liidus, halvendada panga krediitdireitingut ja see võimaldab EIP-l säilitada soodsad laenuintressimäärad väljaspool Euroopa Liitu.

Aruande tabelist 1 on näha, et 31. detsembriks 2005 (kui oli möödunud umbes 85% laenu andmise volituste tähtajast) moodustas sõlmitud laenulepingute summa 87% laenude ülemmäärast, mis on 20 660 miljonit eurot, kuid piirkonniti olid protsendimäärad üpris erinevad. EIP kavatses 2006. aastal sõlmida laenulepingud ülejäänud summade kohta eri piirkondade ülemmäära alusel, välja arvatud lepingute sõlmimine Venemaale, Ukrainale, Moldovale ja Valgevene laenu andmise volituse alusel, millest esimesed peaksid sõlmitama 2006. aastal ja ülejäänud 2007. aasta esimesel poolel.

EIP tegevus kolmandates riikides on oluline täiendus ELi piiratud eelarvevahenditele, mis muudab ELi välistegevust tõhusamaks ja nähtavamaks. Sellal kui ühenduse eelarvest antav välisabi keskendub väiksema sissetulekuga riikidele ja sotsiaalvaldkonna toetamisele, on EIP tegevus eriti vajalik keskmise sissetulekuga riikides ning infrastruktuuri, finants- ja kaubandussektoris.

Arvestades, et EIP ja selle finantsülesehitus oli algselt ette nähtud tööks Euroopa Liidus, on ühenduse tagatisega kaetud volitused peamine vahend, mis lubab EIP-l tegutseda väljaspool Euroopa Liitu ja pakkuda ühenduse vajalikku poliitilist ja rahalist toetust riikidele ja projektidele, mis tavapäraselt ei vastaks EIP suunistele ja kriteeriumidele.

- **Ettepaneku valdkonnas kehtivad õigusnormid**

Nagu eespool märgitud, kehtivad praegu kaks nõukogu otsust (otsus 2000/24/EÜ, muudetud, ja otsus 2005/48/EÜ), millega nähakse ette ühenduse tagatis EIP-le tegutsemiseks väljaspool Euroopa Liitu. Praegused ühenduse tagatisega volitused lõpevad 2007. aasta jaanuaris ja käesoleva ettepanekuga sätestatakse ühenduse tagatis aastateks 2007–2013.

Otsuse ettepaneku kohaselt pikendatakse ühenduse tagatist EIP välislaenudele ja samas tehakse järgmised muudatused.

- * Kõikide piirkondade jaoks antud volitustel ja ka allpool nimetatud varuvolitusel on ühtne õiguslik alus. Kõik volitused on 65% ulatuses kaetud üldise tagatisega.

- * Võetakse kasutusele ülemäärade uus geograafiline jaotus, et võtta arvesse ELi uue välispoliitika ja vahenditega seotud ettepanekuid.

- * Igas piirkonnas määratletakse selgemalt Euroopa Liidu poliitilised eesmärgid, mida volituse alusel toimuva EIP tegevusega püütakse saavutada.

- * Võetakse kasutusele varuvolituse, mida ei anta ühelegi konkreetsele piirkonnale; seda kasutatakse loodusõnnetuste puhul, konfliktijärgseteks taastamistöodeks või arendustegevuseks strateegiliselt olulistel riikidel.

- * Täpsustatakse ühenduse tagatise olemust, samuti kaetavaid poliitilisi ja riigi maksejõuetuse riske. Tagatist laiendatakse EIP põhikirjas nimetatud mõlemat tüüpi finantstehingutele, st nii laenude kui ka tagatiste andmisele (seniste volituste puhul on kaetud ainult laenud).

- * Komisjoni ja EIP tihedama koostöö ja parema aruandluse kaudu tugevdatakse nõudeid EIP välistegevuse sidumise kohta ELi poliitikaga.

- * Venemaale, Ukrainale, Moldovale ja Valgevene laenu andmise praeguse volitusega kujunenud tava kohaselt on teatav riik abikõlblik, kui ta täidab asjaomaseid tingimusi, mis tulenevad kõnealuse riigi ja ELi vahel sõlmitud kõrgetasemelistest lepingutest poliitiliste ja makromajanduslike aspektide kohta; tingimuste täitmise teeb kindlaks komisjon EIP-ga konsulteerides. EIP tegevus algab pärast asjaomase raamlepingu sõlmimist EIP ja asjaomase riigi vahel ja selle ratifitseerimist.

- **Kooskõla Euroopa Liidu muude tegevuspõhimõtete ja eesmärkidega**

Nagu aruandes rõhutatud, täiendab EIP välistegevus, eriti käesolevas ettepanekus käsitletud osa, välisabi andmise vahendite, see tähendab ühinemiseelse koostöö vahendi, Euroopa naabrus- ja partnerluspoliitika vahendi, arendus- ja majanduskoostöö vahendi ning stabiliseerimisvahendi kasutamist.

EIP tegevus toetab täielikult ELi välistegevust, mis on kindlaks määratud õigusakti eelnõus nimetatud poliitikadokumentides või mis sätestatakse tulevastes ELi poliitikadokumentides. EIP välistegevuse ja ELi poliitika seotust tugevdatakse komisjoni ja EIP koostöö tugevdamise kaudu. See algab tihedamast suhtlemisest kavandamisel, eriti tegevuskavade, ühinemiseelsete dokumentide ning riigi ja piirkonna strateegiadokumentide koostamise ajal, ning projektide ettevalmistamisel ja rakendamisel. Koostöö selline tihendamine aitab tagada, et volituse rakendamisel juhindutakse EÜ uute vahendite aluseks olevatest poliitilistest eesmärkidest.

Selline koostöö jätkub iga piirkonna tasandil ühinemiseelse koostöö, Euroopa naabrus- ja partnerluspoliitika alase koostöö ning arengu- ja majanduskoostöö strateegia raames ning sealjuures võetakse arvesse EIP tähtsust piirkonnas ja ka võimalusi seostamiseks ELi poliitikasuundadega.

Peale selle kavatseb komisjon üksikprojektide puhul hakata varakult konsulteerima EIP-ga. Kui komisjon jõuab EIP põhikirja artiklis 21 ettenähtud menetluse käigus mõne EIP finantstehingu suhtes eitavale seisukohale, siis sellise finantstehingu suhtes ei kohaldata ühenduse tagatist.

EIP peaks paremini kooskõlastama oma tegevust ja tugevdama koostööd rahvusvaheliste finantsasutustega, nagu EBRD või Maailmapank, ja vajaduse korral Euroopa kahepoolsete asutustega, toetudes vastastikuse mõistmise memorandumitele eri volituspiirkondades.

Uute volituste raames võetakse kasutusele täiustatud aruandemenetlus, et tagada vajaliku järelevalvega kooskõla Euroopa Liidu välispoliitika ja eesmärkidega ning koostöö muude rahvusvaheliste finantsasutustega.

2) **KONSULTEERIMINE HUVITATUD ISIKUTEGA JA MÕJU HINDAMINE**

- **Konsulteerimine huvitatud isikutega**

Konsultatsioonimeetodid, peamised sihtvaldkonnad ja vastajate üldiseloormustus

Käesoleva ettepaneku ja sellele lisatud aruande koostamisega tegeles asjaomaste komisjoni teenistuste ja EIP esindajatest moodustatud ühine töörühm.

Komisjon ja EIP esitasid majandus- ja rahanduskomiteele arenguaruande ja lisateabe, milles nad määratlesid käesoleva ettepaneku peamised suunad. Majandus- ja rahanduskomitee, kuhu kuuluvad majanduse ja rahanduse valdkonnas pädevad kõrgemad ametnikud kõikidest liikmesriikidest, arutas seda küsimust kahel järjestikusel nõupidamisel 2006. aasta veebruaris ja märtsis. Nõupidamiste tulemusena koostas majandus- ja rahanduskomitee aruande, milles annab ülevaate liikmesriikide

esialgsetest seisukohtadest seoses komisjoni ja EIP esitatud peamiste suundadega.

Kokkuvõte vastustest ja nende arvessevõtmine

EIP seisukohad on käesolevas ettepanekus täielikult kajastatud.

Majandus- ja rahanduskomitee eelnimetatud aruandes nõutakse komisjonilt lisateavet seniste volituste tervikliku hindamise kohta ja EIP välistegevuse täielikumat kirjeldust ELi välisabi vahendite kasutamise taustal, sealhulgas abistatavate riikide vajaduste, teiste rahvusvaheliste finantsasutuste osa ja EIP suhteliste eeliste hinnangut. Nõutud lisateave on esitatud aruandes ja sellele lisatud komisjoni töödokumentides.

Majandus- ja rahanduskomitee aruandes on ka üldisi soovitusi, sealhulgas: a) on vaja tagada EIP hea koostöö teiste rahastajate või laenuandjatega, näiteks rahvusvaheliste finantsasutuste (eriti EBRD) ja teiste kahepoolsete asutustega; b) on vaja välja selgitada ühenduse tagatisega kaetud riskide olemus; c) on vaja teha konkreetsed ettepanekud, kuidas paremini siduda EIP tehinguid ja ühenduse toetuste kasutamist, ja täpsustada vajalikku töökorraldust; d) varuvolituse haldamine peaks toimuma nõukogu osavõtul; e) on vaja koostada vahekokkuvõte, mis põhineks sõltumatul hindamisel. Eelnimetatud soovitusel on õigusakti eelnõus arvesse võetud. Punkti c saab täita ainult asjakohast õiguslikku alust arvestades.

• **Ekspertarvamuste kogumine ja kasutamine**

Asjaomased teadus- ja eriteadmiste valdkonnad

Eriteadmised rahanduses ja majanduses.

Kasutatud meetodid

Ei ole kohaldatav.

Peamised organisatsioonid/eksperdid, kellega peeti nõu

EIP.

Kokkuvõte saadud ja kasutatud nõuannetest

EIP seisukohad on kajastatud käesolevas ettepanekus ja selle juurde kuuluvas aruandes.

Ekspertarvamuste avalikustamiseks kasutatud vahendid

Ei ole kohaldatav.

• **Mõju hindamine**

Nende kolmandate riikide riskimäär, kus EIP teeb tehinguid ühenduse tagatisel, on tavaliselt kõrgem kui ELi riikidel peamiselt makromajandusliku, rahalise ja/või poliitilise ebastabiilsuse tõttu; seda näitabki sellise riigi väliskrediidireiting. EIP tegutseb heade pangandustavade kohaselt ja tema põhikirjas on seatud kitsad piirid riskidele, mida ta võib võtta. Seetõttu saaks EIP ilma poliitilisi riske ja riigi maksejõuetuse riski katva ühenduse tagatiseta tegutseda ainult investeerimiskõlblikes

riikides.

Ühenduse tagatis annab väljaspool Euroopa Liitu teostatavate projektide puhul EIP-le julgeoleku, mis on vajalik ühenduse välispoliitikat toetavate projektide rahastamiseks, ilma et see mõjutaks EIP krediitireitingut AAA.

Teine võimalus, mida vaadeldi, oleks olnud mitte anda ühenduse tagatist. Sel juhul ei oleks EIP paljudes riikides tegevust alustanud või oleks tegevuse seal lõpetanud ja teistes riikides teostatavate projektide rahastamiskulud oleksid olnud palju suuremad. Seda ei peetud poliitiliselt soovitatavaks, võttes arvesse ELi tasakaalustatud sekkumise vajadust paljudes eri piirkondades riikides. Pealegi oleks projektide finantskulude suurenemine kõlblikes riikides vähendanud EIP tegevuse atraktiivsust projektide elluvijate jaoks; see oleks vähendanud EIP võimalusi kehtestada ELile sobivaid poliitikatingimusi (nt hanke-, keskkonna- vm poliitika). Sama tulemuse annaks see, kui ühendus võtaks tagatise eest EIP-lt tasu, kuna ka see tähendaks lõpuks projektide elluvijate kulude suurenemist.

Käesoleva ettepanekuga on tasakaalustatud kaks vajadust: EIP peab finantstehingute teostamisel saama toimida oma põhimõtete kohaselt, toetades samal ajal ELi välispoliitikat, ja ühenduse tagatis peab olema piiratud nii riskidele avatuse kui ka tagatisega kaetud projektide laadi seisukohalt. Lisaks tagab komisjoni, kes vastutab ühenduse tagatise eest, kaasamine tugeva poliitilise toetuse EIP rahastamistegevusele. Selle toetuse üks oluline tulemus on see, et tagastamata summa sissenõudmise tõenäosus suureneb oluliselt tänu ühisele survele, mida EIP ja komisjon avaldavad raha tagastamata jätnud laenuvõtjale. Seda näitab see, et ainsatel juhtudel, kus EIP on pidanud tagatist kasutama (endises Jugoslaavias ja Argentiinas), maksti raha lõpuks ikkagi tagasi.

3) ETTEPANEKU ÕIGUSLIK KÜLG

- **Kavandatud meetmete kokkuvõte**

Komisjon teeb ettepaneku luua ühtne õiguslik alus volituse kasutamisele sellega hõlmatud eri piirkondades. Tulevane volitus hõlmab ajavahemikku, mis langeb kokku järgmise finantsraamistikuga aastateks 2007–2013. Meede annab kuni ettepanekus kehtestatud ülemmäärani tagatise EIP tehingutele väljaspool Euroopa Liitu. 2010. aastal tehakse vahekokkuvõtte volituse kasutamisest; siis saab õigusliku alusega kehtestatud prioriteete vajaduse korral muuta.

- **Õiguslik alus**

Õigusakti ettepanek põhineb artiklil 181a, milles sätestatakse majanduslik, rahandusalane ja tehniline koostöö kolmandate riikidega. Seda õiguslikku alust on juba kasutatud üldise laenuandmisvolituse uuendamisel (nõukogu otsus 2005/47/EÜ) ning uue, Venemaale, Ukrainale, Moldovale ja Valgevenele laenu andmise volituse puhul (nõukogu otsus 2005/48/EÜ).

- **Subsidiaarsuse põhimõte**

Ettepanek tehakse ühenduse ainupädevusse kuulavas valdkonnas. Subsidiaarsuse põhimõtet seetõttu ei kohaldata.

- **Proportsionaalsuse põhimõte**

Ettepanek on proportsionaalsuse põhimõttega kooskõlas järgmistel põhjustel:

EIP rahastamistegevust juhitakse jätkuvalt EIP eeskirjade ja korra kohaselt.

Ühenduse tagatis on osutunud tõhusaks ja odavaks EIP välistegevusega seotud poliitiliste riskide ja riigi maksejõuetuse riski katmise vahendiks. Alates 1994. aastast on olemas ühenduse välistegevuse tagatisfond, mis tagab ühenduse eelarve likviidsuse, kui tagatisega kaetud laenu tagasi ei maksta. Ühenduse tagatise uuendamine võimaldab jätkata praegust tõhusat ja majanduslikult põhjendatud tegevust.

Komisjon ja EIP sõlmivad ühenduse tagatise andmise tingimuste ja korra kohta lepingu. Selleks et muuta projektide ettevalmistamist ja hindamist sujuvamaks, parandab EIP oma tegevuse kooskõlastamist ja koostööd teiste rahvusvaheliste finantsasutustega ja, kui see on vajalik, Euroopa kahepoolsete asutustega.

- **Õigusakti valik**

Kavandatud õigusaktid: muud.

Muud õigusaktid ei oleks asjakohased järgmistel põhjustel:

Ühenduse tagatise andmiseks on vaja nõukogu otsust.

4) MÕJU EELARVELE

Õigusakti ettepanekule lisatud finantssselgituses on esitatud asjassepuutuvate eelarvemõjude kokkuvõte. Need mõjud tulenevad vajadusest eraldada järgmise finantsraamistiku 2007–2013 ajal välistegevuse tagatisfondi vahendid ühenduse tagatise jaoks.

5) TÄIENDAV TEAVE

- **Läbivaatamis-/muutmis-/aegumisklausel**

Ettepanek sisaldab läbivaatamisklauslit.

Ettepanek sisaldab muutmisklauslit.

Ettepanek sisaldab aegumisklauslit.

- **Ettepaneku üksikasjalik selgitus**

Artiklis 1 on öeldud, et ühenduse tagatis katab ajavahemikus 2007–2013 EIP rahastamistegevust kogusummas kuni 33 miljardit eurot, sealhulgas varu 1,5 miljardit eurot. Tagatise piirmääraks on seatud 65% finantstehingu kogusummast koos kõigi juurdekuuluvate summadega. Üldine ülemmäär jagatakse piirkondade vahel järgmisteks piirkondlikeks ülemmääradeks:

A) kandidaatriigid: 9 miljardit eurot;

B) naaber- ja partnerrigid: 15 miljardit eurot. See on jagatud kaheks soovituslikuks ülemmääraks, nimelt, Vahemere piirkonna riigid – 10 miljardit eurot ning Ida-Euroopa, Taga-Kaukaasia ja Venemaa – 5 miljardit eurot.

C) arengu- ja majanduskoostöö riigid – 7,5 miljardit eurot, mis on jagatud kolmeks soovituslikuks ülemmääraks: Ladina-Ameerika – 4 miljardit eurot, Aasia – 2 miljardit eurot ja Lõuna-Aafrika – 1,5 miljardit eurot.

D) varuvolitus – 1,5 miljardit eurot.

Artikkel 2 käsitleb õigusaktiga hõlmatud riikide loetelu ja nende abikõlblikkust.

Artiklis 3 on täpsustatud, et varuvolitus ei ole ühegi kindla piirkonna jaoks ja seda kasutatakse loodusõnnetuste puhul, konfliktijärgseteks taastamistöödeks või strateegiliselt oluliste riikide arengu toetamiseks. Varuvolituse käikulaskmise otsustavad ühiselt komisjon ja EIP pärast majandus- ja rahanduskomiteega konsulteerimist. Varuvolituse kasutamisest teavitatakse Euroopa Parlamenti.

Artiklis 4 sätestatakse üksikasjalikud nõuded, mis käsitlevad EIP välistegevuse sidumist ELi poliitikaga komisjoni ja EIP tihedama koostöö ja täiustatud aruandluse abil. Peale selle, kui komisjon jõuab EIP põhikirja artiklis 21 ettenähtud menetluse käigus mõne EIP finantstehingu suhtes eitavale seisukohale, siis sellise finantstehingu suhtes ei kohaldata ühenduse tagatist.

Artiklis 5 sätestatakse, kuidas toimub tihendatud koostöö teiste rahvusvaheliste finantsasutustega.

Artiklis 6 selgitatakse ühenduse tagatise olemust, mis katab EIP finantstehingutest tulenevad poliitilised riskid ja riigi maksejõuetuse riski.

Artikkel 7 sisaldab nii EIP-le kui ka komisjonile esitatavaid nõudeid täiustatud aruandluse ja raamatupidamisandmete osas.

Artiklis 8 täpsustatakse EIP kohustust nõuda komisjoni nimel sisse võimalikud nõuded.

Artiklis 9 öeldakse, et ühenduse tagatisega seotud üksikasjalikud normid ja kord sätestatakse komisjoni ja EIP vahel sõlmitavas tagatiselepingus.

Artiklis 10 öeldakse, et komisjon teeb 2010. aastal volituse kasutamisest vahekokkuvõtte, lähtudes muu hulgas EIP tegevusaruandest ja EIP sõltumatu hindamisosakonna koostatud hinnangust.

Põhjenduste osas esitatakse muu hulgas ettepaneku poliitiline taust ja EIP eri piirkondades toimuva tegevuse üksikasjalik kirjeldus.

Ettepanek:

NÕUKOGU OTSUS

millega Euroopa Investeerimispangale antakse ühenduse tagatis ühendusevälistele projektidele antavatest laenudest ja tagatistest tekkida võiva kahjumi puhuks

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 181a,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,¹

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust,²

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Investeerimispank (edaspidi „EIP“) on alates 1963. aastast võtnud ette rahastamistegevust väljaspool ühendust, et toetada ühenduse välispoliitikat.
- (2) Enamik nondest tehingutest on teostatud nõukogu soovil ja neil on olnud ühenduse eelarvetagatis, mida haldab komisjon. Viimasel ajal on ühenduse tagatis antud ajavahemikuks 2000–2007 nõukogu 22. detsembri 1999. aasta otsusega 2000/24/EÜ, millega antakse Euroopa Investeerimispangale ühenduse tagatis ühendusevälistele projektidele antud laenudest tekkiva kahjumi puhuks (Kesk- ja Ida-Euroopa, Vahemere riigid, Ladina-Ameerika ja Aasia ning Lõuna-Aafrika Vabariik)³ ning nõukogu otsustega 2001/777/EÜ⁴ ja 2005/48/EÜ⁵ laenumetmete konkreetsetes piirkondades.
- (3) Et EIP saaks toetada ELi välistegevust, ilma et see mõjutaks EIP krediidireitingut, tuleks EIP-le anda ühenduse eelarvetagatis tehingute tegemiseks väljaspool ühendust. EIP-d tuleks innustada laiendama oma ühendusevälist tegevust ilma ühenduse tagatiseta, eriti kandidaatriikides ja Vahemere piirkonna riikides ning muude piirkondade investeerimiskõlblikes riikides, selgitades samas ühenduse tagatise olemust – sellega kaetakse poliitilisi riske ja riigi maksejõuetuse riski.
- (4) Ühenduse tagatis katab ühinemiseelse abi rahastamisvahendiga⁶ (edaspidi „IPA“), Euroopa naabruspoliitika ja partnerluse rahastamisvahendiga⁷ (edaspidi „ENPI“) ning

¹ ELT C, lk

² ELT C, lk

³ EÜT L 9, 13.1.2000, lk 24, otsust on viimati muudetud otsusega 2006/174/EÜ (ELT L 62, 3.3.2006, lk 26).

⁴ EÜT L 292, 9.11.2001, lk 41.

⁵ ELT L 21, 25.1.2005, lk 11.

⁶ KOM(2004) 627 (lõplik).

arengu- ja majanduskoostöö rahastamisvahendiga⁸ (edaspidi „DCECI“) hõlmatud riikides EIP abistamiskriteeriumidele vastavatele investeerimisprojektidele antud laenudest ja laenu tagatistest tekkiva kahjumi, kui sellise laenu rahastamine toimub või tagatis antakse kooskõlas sõlmitud lepinguga, mis ei ole aegunud ja mida ei ole tühistatud (edaspidi „EIP finantstehingud“).

- (5) Viimastel aastatel on ELi välispoliitika läbi vaadatud ja seda on laiendatud. See on toimunud ühinemiseelse strateegia puhul eelkõige vastavalt komisjoni 2005. aasta laienemise strateegiadokumendis⁹ sätestatule, Euroopa naabruspoliitika puhul vastavalt komisjoni 12. mai 2004. aasta strateegiadokumendile,¹⁰ vastavalt uuendatud partnerlustele Ladina-Ameerika¹¹ ja Kagu-Aasiaga¹² ning ELi strateegilisele partnerlusele Venemaa, Hiina ja Indiaga.
- (6) Alates 2007. aastast toetatakse ELi välissuhteid ka uute rahastamisvahenditega, st IPA, ENPI, DCECI ja stabiliseerimisvahendiga.¹³
- (7) EIP finantstehingud peaksid olema kooskõlas ELi välispoliitikaga, sealhulgas konkreetsete piirkondlike eesmärkidega, ja seda toetama. EIP finantstehingud peaksid toimuma riikides, mis vastavad poliitilisi ja makromajanduslikke aspekte käsitlevate ELi kõrgetasemeliste lepingute asjakohastele tingimustele.
- (8) Väljaspool ühendust toimuv EIP tegevus tuleks paremini siduda ELi poliitikaga sel teel, et tihendatakse koostööd EIP ja komisjoni vahel nii keskasutuste tasandil kui ka kohapeal. Tihedam koostöö peaks muu hulgas hõlmama varaseid vastastikuseid konsultatsioone poliitikaküsimustes, mõlemale poolele oluliste dokumentide koostamisel ja projektide kavandamisel. Varane konsulteerimine on eriti tähtis komisjoni strateegiliste programmdokumentide või samalaadsete EIP dokumentide koostamisel, et EIP ja komisjoni tegevuse koosmõju oleks võimalikult suur ja vastaks edasiliikumisele ELi asjakohaste poliitiliste eesmärkide saavutamisel.
- (9) Kandidaatriikidega seoses peaks EIP rahastamistegevuse puhul neis riikides arvestama ühinemis- ja Euroopa partnerluslepingutes, stabiliseerimis- ja assotsiatsioonilepingutes ning ELiga peetud läbirääkimistel sätestatud prioriteete. ELi tegevus Lääne-Balkanil peaks järk-järgult nihkuma taastamistöõde toetamiselt ühinemiseelse abi suunas. Seda arvestades peaks ka EIP tegevuse eesmärgiks olema institutsioonide loomisele innustamine, vajaduse korral koostöös teiste piirkonnas tegutsevate rahvusvaheliste finantsasutustega. Aastatel 2007–2013 peaks kandidaatriikide (Horvaatia, Türgi ja endine Jugoslaavia Makedoonia Vabariik) rahastamine toimuma üha enam EIP pakutava ühinemiseelse rahastamisvahendi raames, mida tuleks aja jooksul laiendada võimalikele kandidaatriikidele Lääne-Balkanil vastavalt nende edasiliikumisele ühinemise suunas.

⁷ KOM(2004) 628 (lõplik).

⁸ KOM(2004) 629 (lõplik).

⁹ KOM(2005) 561 (lõplik).

¹⁰ KOM(2004) 373 (lõplik).

¹¹ KOM(2005) 636 (lõplik).

¹² KOM(2003) 399 (lõplik).

¹³ KOM(2004) 630 (lõplik).

- (10) ENPIga hõlmatud maade suhtes peaks EIP jätkama ja kindlustama oma tegevust Vahemere piirkonnas, keskendudes erasektori arendamisele. Ida-Euroopa, Taga-Kaukaasia ja Venemaaga seoses peaks EIP laiendama tegevust Venemaal ja Ukrainas ning valmistuma teistesse piirkonna riikidesse sisenemiseks niipea, kui need täidavad asjaomase riigiga sõlmitud poliitilisi ja makromajanduslikke aspekte käsitleva ELi kõrgetasemelise lepingu tingimused. Selles piirkonnas peaks EIP rahastama ELile olulist huvi pakkuvaid projekte transpordi, energeetika, kaugside ja keskkonna infrastruktuuri valdkonnas. Eelistada tuleks projekte, mis on seotud üleeuroopaliste võrkude tähtsamate telgedega, üht või mitut liikmesriiki hõlmavaid piiriülese mõjuga projekte ja suurprojekte, mis soodustavad piirkondlikku integratsiooni parema ühilduvuse kaudu. Keskkonnasektoris peaks EIP seadma Venemaal eriliseks prioriteediks põhjadimensiooni keskkonnapartnerluse projektid. Energeetikasektoris on eriti olulised energia tootmise ja edastamise strateegilised projektid. EIP finantstehingud selles piirkonnas peaksid toimuma tihedas koostöös Euroopa Rekonstruktsiooni- ja Arengupangaga (edaspidi „EBRD“) vastavalt tingimustele, mis sätestatakse komisjoni, EBRD ja EIP vahel sõlmitavas kolmepoolses vastastikuse mõistmise memorandumis.
- (11) EIP rahastamistegevus Aasia ja Ladina-Ameerika arengu- ja majanduskoostöö rahastamisvahendiga (DCECI) hõlmatud riikides viiakse järk-järgult kooskõlla ELi koostööstrateegiaga nendes piirkondades ning see täiendab ühenduse eelarvest rahastatavaid vahendeid. Vastastikuse huvi kontseptsiooni, mille alusel siiani on rahastatud vaid ELi ettevõtete osalusega projekte, laiendatakse, et võtta arvesse keskkonnasäästlikkust ja piirkondlikku integratsiooni (näiteks transpordi-, side- ja energeetikaprojektid vastastikuse ühilduvuse parandamiseks). EIP peaks seadma eesmärgiks oma tegevuse järkjärgulise laiendamise paljudesse nende piirkondade riikidesse, sealhulgas vaesematesse riikidesse. Kesk-Aasias peaks EIP keskenduma suurematele energia tootmise ja edastamise projektidele, millel on piiriülene mõju. EIP rahastamine Kesk-Aasias peaks toimuma tihedas koostöös EBRDga vastavalt tingimustele, mis sätestatakse komisjoni, EBRD ja EIP vahel sõlmitavas kolmepoolses vastastikuse mõistmise memorandumis. ELi kohaloleku suurendamiseks Ladina-Ameerikas tuleks eraldada teatav summa Ladina-Ameerika vahendi jaoks.
- (12) Täiendusena EIP Cotonou lepingu kohasele tegevusele Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna riikides tuleks pikendada eraldi Lõuna-Aafrika jaoks loodud vahendi kehtivust, mille rakendamisel keskendutakse avalikku huvi pakkuvatele infrastruktuuriprojektidele (sealhulgas omavalitsuste infrastruktuur, elektri- ja veevarustus) ning erasektori, sealhulgas väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete toetamisele. ELi ja Lõuna-Aafrika kaubandus- ja arengukoostöö lepingu majanduskoostöö sätete rakendamine aitab kaasa EIP tegevusele selles piirkonnas.
- (13) Tähtis on ühendada EIP rahastamistegevus ELi eelarvevahenditega toetuste, riskikapitali ja intressitoetuste rahastamisel, lisaks tehnilisele abile projektide ettevalmistamisel ja rakendamisel ning õigusraamistiku täiustamisel IPA, ENPI, stabiliseerimisvahendi ja Lõuna-Aafrikas DCECI kaudu.
- (14) On esinenud juhtumeid, kus loodusõnnetuste või konfliktijärgsete taastamistööde puhul on EIP-l tulnud ootamatult täita suuri ülesandeid. Et sellised juhtumid ei tekitaks raskusi käesolevas otsuses sätestatud piirkondlikest ülemmääradest kinnipidamisel, tuleks luua varuvolitust. Varuvolitust ei tuleks anda ühelegi konkreetsele piirkonnale; seda peaks saama kasutada – vajaduse korral koos ELi eelarvevahenditega –

loodusõnnetuste puhul, konfliktijärgseteks taastamistöödeks või arendustegevuseks strateegiliselt olulistes riikides. Et võimaldada EIP-l kiiresti tegutseda normaalsete tingimuste taastamise või kaitsmise abistamisel, tuleks vastu võtta varuvolituse käikulaskmise kord nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsuse 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused,¹⁴ artiklis 3 sätestatud nõuandemenetluse kasutamisega.

- (15) EIP teeb juba tihedat koostööd rahvusvaheliste finantsasutuste ja Euroopa kahepoolsete asutustega. Seda koostööd tehakse asjaomase piirkonna kohta sõlmitud vastastikuse mõistmise memorandumi kohaselt. Käesoleva otsuse raames väljaspool ELi toimuvate finantstehingute puhul peaks EIP püüdma parandada kooskõlastamist ja koostööd rahvusvaheliste finantsasutuste ning vajaduse korral Euroopa kahepoolsete asutustega.
- (16) Rangemaks tuleks muuta EIP ja komisjoni aruandlus, mis käsitleb EIP finantstehinguid. Komisjon peaks EIP-lt saadud teabe alusel esitama käesoleva otsuse kohaselt toimuvate EIP finantstehingute kohta igal aastal Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande.
- (17) Käesoleva otsusega moodustatav ühenduse tagatis peaks katma EIP finantstehingud, mis sõlmitakse seitsme aasta jooksul alates 1. jaanuarist 2007. Selle ajavahemiku esimese poole jooksul toimunud tegevusest ülevaate saamiseks peaksid EIP ja komisjon koostama käesoleva otsuse täitmise kohta vahekokkuvõtte.
- (18) EIP finantstehingud peaksid jätkuvalt toimuma panga oma eeskirjade ja korra, sealhulgas asjakohaste kontrollmeetmete kohaselt ja ka kontrollikoja ja OLAFiga seotud asjaomaste eeskirjade ja korra kohaselt.
- (19) Nõukogu 31. oktoobri 1994. aasta otsusega (EÜ, Euratom) nr 2728/94¹⁵ loodud välistegevuse tagatisfond (edaspidi „tagatisfond“) peaks jätkuvalt tagama ühenduse eelarve likviidsuse tagatisega hõlmatud EIP finantstehingutest tuleneva kahjumi korral. 2005. aasta aprillis esitas komisjon nõukogule ettepaneku tagatisfondist maksete tegemise korra muutmiseks, et see oleks läbipaistvam ja tõhusam.¹⁶ [kaasajastada, kui nõukogu selle vastu võtab]
- (20) EIP peaks koostöös komisjoniga valmistama ette mitmeaastase näidisprogrammi EIP finantstehingute sõlmimise mahtude kohta, et oleks tagatud vajalike tagatisfondi eraldiste kavandamine eelarvesse,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Tagatis ja ülemmäärad

¹⁴ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

¹⁵ EÜT L 293, 12.11.1994, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ, Euratom) nr 2273/2004 (ELT L 396, 31.12.2004, lk 28).

¹⁶ KOM(2005) 130 (lõplik).

1. Ühendus annab Euroopa Investeeringispangale (edaspidi „EIP“) üldtagatise (edaspidi „ühenduse tagatis“) EIP-l saadaolevate, kuid saamata jäänud maksete katmiseks seoses EIP rahastamiskõlblike investeeringuprojektide teostamiseks käesoleva otsusega hõlmatud riikides antud laenude ja laenutagatistega, kui nimetatud laen või laenutagatis on antud sõlmitud lepingu kohaselt, mis ei ole aegunud ega mida ei ole tühistatud (edaspidi „EIP finantstehingud“), kui see on antud EIP oma eeskirjade ja korra kohaselt Euroopa Liidu asjaomaste välispoliitiliste eesmärkide toetamiseks.

2. Ühenduse tagatis on piiratud 65%ga EIP finantstehinguga antud krediidi ja tagatiste kogusummast, millest on maha arvatud tagasimakstud summad ja millele on lisatud kõik sellega seotud summad.

3. EIP finantstehingute üldine ülemmäär, millest on maha arvatud tühistatud summad, on 33 000 miljonit eurot. See on jagatud piirkondade vahel vastavalt järgmistele siduvatele piirkondlikele ülemmääradele:

a) kandidaatriigid:

9000 miljonit eurot,

b) naaber- ja partnerriigid:

15 000 miljonit eurot,

mis on jagatud järgmisteks soovituslikeks vaheülemmääradeks:

i) Vahemere piirkonna riigid:

10 000 miljonit eurot,

ii) Ida-Euroopa, Taga-Kaukaasia ja Venemaa:

5 000 miljonit eurot,

c) arengu- ja majanduskoostöö riigid:

7500 miljonit eurot,

mis on jagatud järgmisteks soovituslikeks vaheülemmääradeks:

i) Ladina-Ameerika:

4000 miljonit eurot,

ii) Aasia:

2000 miljonit eurot,

iii) Lõuna-Aafrika Vabariik:

1500 miljonit eurot,

d) varuvolitus:

1500 miljonit eurot.

4. Ühenduse tagatisega kaetakse EIP finantstehingud, mis sõlmitakse seitsme aasta jooksul alates 1. jaanuarist 2007 kuni 31. detsembrini 2013.

5. Kui pärast lõikes 4 nimetatud aja möödumist ei ole EIP finantstehingute maht saavutanud lõikes 3 nimetatud üldsummasid, pikeneb see ajavahemik automaatselt kuue kuu võrra.

Artikkel 2

Hõlmatud riigid

1. Artikliga 1 hõlmatud riigid ja nende jagunemine piirkondade vahel on esitatud lisas.
2. Riik on abikõlblik piirkondlike ülemmäärade ja vaheülemmäärade kohaselt, kui ta on täitnud kõnealuse riigi ja ELi vahel sõlmitud kõrgetasemelise lepingu poliitilised ja makromajanduslikud tingimused. Komisjon määrab EIP-ga konsulteerides, millal iga riik on tingimused täitnud, ja teatab sellest EIP-le.
3. Ühenduse tagatis katab EIP finantstehinguid ainult nendes riikides, kes on sõlminud EIP-ga raamlepingu, milles on sätestatud EIP finantstehingute õiguslikud tingimused.
4. Kui konkreetse riigi poliitilise või majandusliku olukorra suhtes tekib tõsiseid kartusi, võivad komisjon ja EIP otsustada, et EIP finantstehingud selles riigis peatatakse.
5. Ühenduse tagatis ei hõlma EIP finantstehinguid konkreetses riigis, kui leping selliste EIP finantstehingute kohta sõlmitakse pärast selle riigi astumist Euroopa Liitu.

Artikkel 3

Varuvolitus

1. Luuakse varuvolitus, mida kasutatakse juhtudel, kui EIP finantstehingutega saab toetada loodusõnnetustes kahjustatud või hävinud infrastruktuuri, samuti ettevõtlus- ja sotsiaalsektori ruumide ning seadmete taastamist, konfliktijärgseid taastamistöid või arendustegevust strateegiliselt olulistel riikides.
2. Komisjon ja EIP otsustavad ühiselt varuvolituse kasutamise üle. Komisjoni ja EIP-d abistab asutamislepingu artikli 114 lõikega 2 asutatud majandus- ja rahanduskomitee.
3. Otsuse 1999/468/EÜ artiklis 3 sätestatud nõuandemenetlust rakendatakse vastavalt kõnealuse otsuse artikli 7 lõikele 3.

Artikkel 4

Kooskõla Euroopa Liidu poliitikasuundadega

1. EIP laenutegevuse ja ELi eelarvevahendite koosmõju maksimeerimiseks kooskõlastatakse EIP välistegevus paremini ELi välispoliitika ja eesmärkidega; selleks kasutatakse eelkõige korrapärast dialoogi ja varaseid konsultatsioone järgmistes küsimustes:
 - a) komisjoni koostatavad strateegiadokumendid, näiteks riiki ja piirkonda käsitlevad strateegiadokumendid, tegevuskavad ja ühinemiseelsed dokumendid;

- b) EIP kavandamist käsitlevad strateegiadokumendid ja projektide kavandamine;
 - c) muud poliitika ja tehingutega seotud asjaolud.
2. Koostöö toimub igas piirkonnas eraldi, arvesse võetakse EIP osa ja Euroopa Liidu poliitikat igas piirkonnas.
 3. Kui komisjon jõuab EIP põhikirja artiklis 21 ettenähtud menetluse käigus mõne EIP finantstehingu suhtes eitavale seisukohale, siis sellise finantstehingu suhtes ei kohaldata ühenduse tagatist.
 4. EIP finantstehingute kooskõla Euroopa Liidu välispoliitika ja eesmärkidega kontrollitakse artikli 7 kohaselt.

Artikkel 5

Koostöö teiste rahvusvaheliste finantsasutustega

1. EIP finantstehingud toimuvad, kui see on asjakohane, EIP koostöös muude rahvusvaheliste finantsasutuste või Euroopa kahepoolsete asutustega ja/või nende kaasrahastamisel, et tagada mõistlik riskide jagamine ning ühtsed tingimused projektidele ja sektoritele.
2. Seda koostööd hõlbustab koordineerimine komisjoni, EIP ja peamiste eri piirkondades tegutsevate rahvusvaheliste finantsasutuste ning Euroopa kahepoolsete asutuste vahel sõlmitud vastastikuse mõistmise memorandumite alusel.

Artikkel 6

Ühenduse tagatise ulatus ja tingimused

1. Riigiga sõlmitud või riigi tagatisega kaetud EIP finantstehingute ja muude EIP finantstehingute, mis on sõlmitud piirkondlike või kohalike omavalitsustega või riigi omanduses ja/või kontrolli all olevate ettevõtete või asutustega, kui nende muude EIP finantstehingute puhul on EIP teinud vajaliku krediidiriski hindamise, arvestades asjaomase riigi krediidiriski, puhul on kaetud kõik pangal saadaolevad laekumata maksed (edaspidi „täielik tagatis“).

Artikli 6 ja artikli 7 lõike 4 kohaldamisel tähendab „riik“ Jordani Läänekallast ja Gaza sektorit, mida esindab Palestiina omavalitsus, ning Kosovot, mida esindab ÜRO ajutine missioon.

2. Muude kui lõikes 1 nimetatud EIP finantstehingute puhul hõlmab ühenduse tagatis kõiki pangal saadaolevaid laekumata makseid, kus mittelaekumise põhjustas üks järgmistest poliitilistest riskidest („poliitilise riski tagatis“):

- a) rahaülekannete peatamine;
- b) sundvõõrandamine;
- c) sõda või rahvarahutused;
- d) kohtuliku arutuse mittevõimaldamine lepingu rikkumise korral.

Artikkel 7

Aruannete esitamine ja arvestus

1. Komisjon esitab käesoleva otsuse kohaselt teostatud EIP finantstehingute kohta kord aastas aruande Euroopa Parlamendile ja nõukogule. Aruandes esitatakse ka hinnang, kuivõrd EIP finantstehingud on kaasa aidanud Euroopa Liidu välispoliitika eesmärkide saavutamisele, arvestades EIP tegevuse eesmärke.

2. Lõike 1 täitmiseks esitab EIP komisjonile iga aasta aruande käesoleva otsuse kohaselt teostatud EIP finantstehingute ja Euroopa Liidu välispoliitika eesmärkide saavutamise kohta ning ka koostöö kohta teiste rahvusvaheliste finantsasutustega.

3. Oma aruandekohustuse täitmiseks esitab EIP komisjonile iga EIP finantstehingu kohta statistilised, finants- ja raamatupidamisandmed ning Euroopa Kontrollikoja taotlusel audiitori otsuse EIP finantstehingute jäägi kohta.

4. Komisjoni raamatupidamise jaoks ja täieliku tagatisega kaetud riskidest teatamiseks esitab EIP komisjonile oma riskihinnangu ja reitingut käsitleva teabe laenusajate või tagatise saanud võlgnikega, kes ei ole riigid, sõlmitud EIP finantstehingute kohta.

5. EIP esitab lõigetes 2, 3 ja 4 esitatud teabe omal kulul.

Artikkel 8

Komisjoni maksete sissenõudmine

1. Kui komisjon on teinud makse ühenduse tagatise alusel, taotleb EIP komisjoni nimel ja poolt, et makstud summa makstaks tagasi.
2. Hiljemalt koos artiklis 9 nimetatud lepingu sõlmimisega sõlmivad EIP ja komisjon lepingu, milles sätestatakse nõuete sissenõudmise üksikasjalikud tingimused ja menetlus.

Artikkel 9

Tagatiseleping

EIP ja komisjon sõlmivad tagatiselepingu, milles sätestatakse ühenduse tagatise andmise tingimused ja kord.

Artikkel 10

Otsuse läbivaatamine

1. EIP tegevusaruande ja EIP sõltumatu hindamisosakonna koostatud hinnangu jm teabe alusel esitab komisjon nõukogule ja Euroopa Parlamendile hiljemalt 30. juuniks 2010 vahearuarande käesoleva otsuse täitmise kohta, lisades vajaduse korral ettepaneku selle otsuse, eelkõige artiklis 1 kehtestatud ülemmäärade muutmiseks.
2. Komisjon esitab käesoleva otsuse täitmise kohta lõpparuande hiljemalt 31. juuliks 2013.

Artikkel 11

Jõustumine

Käesolev otsus jõustub kolmandal päeval pärast selle avaldamist Euroopa Liidu Teatajas.

Brüssel,

*Nõukogu nimel
eesistuja*

LISA

Artikliga 1 hõlmatud piirkonnad ja riigid

Tärniga (*) märgitud riikide puhul peab komisjon nende abikõlblikkuse artikli 2 lõike 2 kohaselt veel heaks kiitma.

A. KANDIDAATRIIGID

(1) *Kandidaatriigid*

Horvaatia, Türgi, endine Jugoslaavia Makedoonia Vabariik.

(2) *Võimalikud kandidaatriigid*

Albaania, Bosnia ja Hertsegoviina, Montenegro, Serbia, Kosovo (ÜRO julgeolekukomitee resolutsiooni 1244 raames).

B. NAABER- JA PARTNERRIIGID

(1) *Vahemere piirkonna riigid*

Alžeeria, Egiptus, Jordani Läänekallas ja Gaza sektor, Iisrael, Jordaania, Liibanon, Liibüa*, Maroko, Süüria, Tuneesia.

(2) *Ida-Euroopa, Taga-Kaukaasia ja Venemaa*

Ida-Euroopa: Valgevene*, Moldova*, Ukraina;

Taga-Kaukaasia: Armeenia*, Aserbaidžaan*, Gruusia*;

Venemaa: Venemaa.

C. ARENGU- JA MAJANDUSKOOSTÖÖ RIIGID

(1) *Ladina-Ameerika*

Argentina, Boliivia, Brasiilia, Tšiili, Colombia, Costa Rica, Ecuador, El Salvador, Guatemala, Honduras, Mehhiko, Nicaragua, Panama, Paraguay, Peruu, Uruguay, Venezuela.

(2) *Aasia*

Aasia (välja arvatud Kesk-Aasia):

Afganistan, Bangladesh, Bhutan, Brunei, Birma/Myanmar*, Kambodža, Hiina, Hongkong, India, Indoneesia, Iraan*, Iraak*, Korea Vabariik (Lõuna-Korea), Laose RDV (Laos), Aomen, Malaisia, Maldiiivid, Mongoolia, Nepal, Pakistan, Filipiinid, Singapur, Sri Lanka, Taiwan, Tai, Vietnam, Jeemen*.

Kesk-Aasia:

Kasahstan*, Kirgiisi Vabariik*, Tadžikistan*, Türkmenistan*, Usbekistan*.

(3) Lõuna-Aafrika:

Lõuna-Aafrika Vabariik.

D. VARUVOLITUS

Varuvolituse alusel võidakse abistada käesolevas otsuses loetletud riike.

FINANTSSELGITUS

1. ETTEPANEKU PEALKIRI:

Ettepanek: Nõukogu otsus, millega Euroopa Investeeringuspangale antakse ühenduse tagatis ühenduseväliste projektidele antavatest laenudest ja tagatistest tekkida võiva kahjumi puhuks.

2. TEGEVUSPÕHISE JUHTIMISE / EELARVESTAMISE RAAMISTIK

Asjaomased poliitikavaldkonnad ja nendega seotud meetmed:

poliitikavaldkonnad: majandus ja rahandus;

tegevuspõhise eelarvestamise meetmed: finantstehingud ja rahastamisvahendid.

3. EELARVEREAD

3.1. Eelarveread (tegevusassigneeringute read ja nendega seotud tehnilise ja haldusabi read (endised B..A read)), sh järgmised rubriigid:

01 04 01 14	Maksud tagatisfondi seoses uute tehingutega
-------------	---

3.2. Meetme kestus ja finantsmõju:

EIP võib anda ühenduse tagatisega EIP laene ja tagatise („EIP finantstehingud“) 2007.–2013. aastani. Meetme kogukestus ja finantsmõju määratakse siiski kindlaks sõlmitud EIP finantstehingute järgi.

3.3. Eelarve tunnused:

Eelarverida	Kululiik		Uus	EFTA osalus	Taotlejariikide osalus	Finantsraamistiku rubriik
01 04 01 14	Kohustuslik	Liigendamata ¹⁷	EI	EI	EI	4

¹⁷ Liigendamata assigneeringuid on edaspidi nimetatud NDAks.

4. ANDMED VAHENDITE KOHTA

4.1. Rahalised vahendid

4.1.1. Ülevaade kulukohustuste assigneeringutest (KA) ja maksete assigneeringutest (MA)

Alljärgnevas tabelis on kokkuvõtte tagatisfondi rahastamiseks vajalikest eelarvevahenditest, mis on arvatud kooskõlas raha eraldamise uue mehhanismiga, millekohase ettepaneku tegi komisjon (KOM(2005)130, 5. aprill 2005); aluseks on EIP laenuvolituse kavandatav summa 33 miljardit eurot ning arvestatud on teisi tagatud laene (makromajanduslik finantsabi ja Euratom) 4,5 miljardi euro väärtuses aastatel 2007–2013. Hinnangud põhinevad mõistlikel soovituslikel eeldustel (EIP kokkulepitud finantstehingute maht suureneb 10% aastas, väljamaksed ja tagasimaksmine toimuvad samuti kui seni) ja eeldusel, et Bulgaaria ja Rumeenia ühinevad 2007. aastal.

Tabelis 8.1 on esitatud andmed „normaalsete“ eraldiste arvutamiseks. Eeldatakse, et uus eraldiste tegemise mehhanism jõustub 1. jaanuaril 2007.

- Aasta 2007: eraldisi ei tehta (ülemineku-aasta). Tuleks märkida, et hinnanguliselt 254 miljoni euro suuruse summa ühekordne tagasimaksmine tagatisfondist üldelarvesse toimub pärast Bulgaaria ja Rumeenia ühinemist, nagu on sätestatud nõukogu 22. detsembri 2004. aasta määruses nr 2273/2204. See erakordne finantstehing toimub muudatuseelarve kaudu; nii makstakse see summa liikmesriikidele 2007. aastal tagasi.
- Aasta 2008: esialgse eelarveprojekti arvutustes eeldatakse vajalikku summat seisuga 31.12.2006. Hinnangute kohaselt tekib ülejääk 157 miljonit eurot, mis kantakse 2008. aasta eelarvesse „tuluna“. See summa pärineb eeldatavate eraldiste tegemisest praegu, 2006. aastal veel kehtivas süsteemis; sellega tekib 31. detsembriks 2006 vajaliku summaga võrreldes ülearune eraldis. Eraldiste tegemise uue süsteemi kohaselt kantakse see summa „tuluna“ 2008. aasta eelarvesse.
- Aasta 2009: arvutustes eeldatakse vajalikku summat seisuga 31.12.2007. Hinnangute kohaselt tekib ülejääk 2 miljonit eurot.
- Aastateks 2010–2013 näitavad arvutused kasvavat vajadust vahendite eraldamiseks vastavalt sellele, kuidas suureneb uue volituse kohaselt väljaantud laenude maht.

1,4 miljardit eurot on rahastamiskavas kantud 4. rubriiki, kusjuures igaks aastaks on ette nähtud ühesugune makse 200 miljonit eurot. Kuigi kavandatud kogusumma 1,4 miljardit eurot jääb maksimaalseks vajaduseks eelarvevahendite järele, võidakse maksete graafikut kavandamisperioodil muuta, et võtta arvesse negatiivseid asjaolusid, näiteks tagastamata laenude kuhjumist¹⁸ ja vara väärtuse vähenemist,¹⁹ et

¹⁸ 100 miljonit eurot aastas pärinevad tagatise rakendamisest suuremate tõrgete puhul (vt leevendusmehhanism 5. aprilli 2005. aasta dokumendis KOM(2005) 130).

¹⁹ Hinnang selle kohta, kuidas tagatisfondi aktive väärtuse võimalikud kõikumised mõjutavad eraldiste tegemise vajadust, põhinevad järgmistel eeldustel:
– portfelli kestus on 3,3 aastat,

tulla toime erakorraliste olukordadega, nagu on näidatud summaarse maksimaalse vajadusena eelarvevahendite järele (vt järgnev tabel). Teiselt poolt ei ole uuele raha eraldamise süsteemile ülemineku tõttu perioodi algul peaaegu mingeid rahalisi vahendeid vaja.

Miljonites eurodes	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	Kokku
Eelarve tulud	0	157	2	0	0	0	0	159
Vajadus normaalsete rahaeraldiste tegemiseks eelarvesse	0	0	0	129	153	160	165	607
Tagatisfondi aktive turuhinna võimalik kohandamine	0	0	37	42	49	56	64	248
Võimaliku ülekoormamise eeldatav mõju	0	0	100	100	100	100	100	500
Maksimaalne vajadus eelarvevahendite järele	0	0	135	271	302	316	329	1353

Järgmise eelarvetabeli koostamisel on arvesse võetud hinnanguliselt maksimaalset vajadust eelarvevahendite järele, mis on vajalikud tagatisfondi rahastamiseks. Tuleb aga rõhutada, et näidatud summad ei vasta tingimata iga aasta eelarvesse võetavatele summadele: täpsed eelarvesummad (mis on liigitatud kohustuslikeks kuludeks) aastal $n+1$ määratakse aasta $n-1$ 31. detsembri näitajate põhjal, arvestades tagatisfondi tagatisega väljaantud laenude summat, asjaomast vajalikku summat (s.o 9% väljaantud laenude summast), aasta jooksul esinenud maksete mittelekumist ja fondi aktive hinnangulist väärtust. Maksimaalset vajadust eelarvevahendite järele tuleb seega vaadelda kui summat, mida võib erandkorras vaja minna halvimal võimalikul juhul nendel aastatel.

-
- intressimäär tõuseb 1% aastas;
 - tagatisfondi suurus muutub hinnanguliste normaalsete eraldiste tulemusel; 2007. ja 2008. aasta kohta mingeid järeldusi ei tulene (üleminekuperiood).

Miljonites eurodes (üks koht pärast koma)

Kululiik	Jao nr		2007	2008	2009	2010	2011	2012–13	Kokku
----------	--------	--	------	------	------	------	------	---------	-------

Tegevuskulud²⁰

Kulukohustuste assigneeringud (KA)	8.1.	a	0,0	0,0	135,0	271,0	302,0	645,0	1353,0
Makseassigneeringud (MA)		b	0,0	0,0	135,0	271,0	302,0	645,0	1353,0

Võrdlussummas sisalduvad halduskulud²¹

Tehniline ja haldusabi (NDA)	8.2.4.	c	-	-	-	-	-	-	-
------------------------------	--------	---	---	---	---	---	---	---	---

VÕRDLUSSUMMA KOKKU

Kulukohustuste assigneeringud		a+ c	0,0	0,0	135,0	271,0	302,0	645,0	1353,0
Makseassigneeringud		b+ c	0,0	0,0	135,0	271,0	302,0	645,0	1353,0

Võrdlussummast välja jäävad halduskulud²²

Personalikulud ja nendega seotud kulud (NDA)	8.2.5.	d	0,8	0,8	0,8	0,8	0,8	1,5	5,3
Võrdlussummast välja jäävad halduskulud, v.a personalikulud ja nendega seotud kulud (NDA)	8.2.6.	e	-	-	-	-	-	-	-

Sekkumise soovituslik rahaline kogumaksumus

KOKKU KA, sealhulgas personalikulud		a+ c+ d+ e	0,8	0,8	135,8	271,8	302,8	646,5	1358,3
KOKKU MA, sealhulgas personalikulud		b+ c+ d+ e	0,8	0,8	135,8	271,8	302,8	646,5	1358,3

²⁰ Kulud, mis ei kuulu asjaomase jaotise xx peatüki xx 01 alla.

²¹ Kulud, mis kuuluvad jaotise xx artikli xx 01 04 alla.

²² Kulud, mis kuuluvad peatüki xx 01 alla, välja arvatud selle artiklid xx 01 04 ja xx 01 05.

Kaasrahastamise üksikasjad

Kaasrahastamist ei ole ette nähtud.

4.1.2. Kooskõla rahastamisprogrammidega

- Ettepanek on kooskõlas olemasolevate rahastamisprogrammidega.
- Ettepanekuga kaasneb finantsraamistiku asjaomase rubriigi ümberplaneerimine.
- Ettepanekuga seoses võib olla vaja kohaldada institutsioonidevahelise kokkuleppe²³ sätteid (st paindlikkusinstrumendi rakendamine või finantsraamistiku läbivaatamine).

4.1.3. Finantsmõju tuludele

- Ettepanekul puudub finantsmõju tuludele.
- Ettepanekul on finantsmõju. Mõju tuludele on järgmine:

4.2. Töötajate arv täistööajale taandatuna (sh ametnikud, ajutised töötajad ja koosseisuvälised töötajad), vt täpsemalt punkt 8.2.1.

Aastane vajadus	2007	2008	2009	2010	2011	2012-2013
Töötajaid kokku	7	7	7	7	7	14

5. TUNNUSJOONED JA EESMÄRGID

5.1. Lühi- ja pikaajalises plaanis täidetavad vajadused

Nagu seletuskirjas selgitatud, lõpeb EIP praegune laenu andmise üldvolitus 2007. aasta jaanuari lõpus; seda saab pikendada kuueks kuuks, kui EIP antud laenud ei ulatu nõukogu otsusega sätestatud üldsummani. EIP erivolitus projektide rahastamiseks Venemaal, Ukrainas, Moldovas ja Valgevenes lõpeb samal kuupäeval. Neid volitusi tuleb uuendada, kui ühendus soovib ka edaspidi anda tagatise EIP välisfinantstehingutele ELi poliitiliste eesmärkide toetamiseks.

Uus volitus põhineb olemasoleval, aga laiendab EIP tehingute geograafilist ulatust ja asjaomaste sektorite arvu kooskõlas ELi uute poliitiliste prioriteetidega.

5.2. Ühenduse kaasamise lisandväärtus, ettepaneku seos ja kooskõla muude finantsmeetmetega ning võimalik koostoime

EIP finantstehingud väljaspool Euroopa Liitu on nähtav ja tõhus ELi välistegevuse toetamise vahend. Õigusakti ettepaneku juurde kuuluvas aruandes on üksikasjalikult kirjeldatud peamisi eeliseid, mida annab EIP sekkumine nendes riikides, näiteks

²³ Vt institutsioonidevahelise kokkuleppe punktid 19 ja 24.

eriteadmiste edasiandmine projekti läbiviijatele ning ELi keskkonna- ja hankenõuete rakendamine rahastatavate projektide puhul. Lisaks eelnimetatud eelistele saavad lõplikud abisaajad konkurentsivõimeliste intressimäärade kaudu EIP abil täielikult osa ühenduse tagatisest rahalistest eelistest ja panga soodsatest rahastamistingimustest.

Ühenduse tagatisega volitus annab ühenduse vajaliku poliitilise ja rahalise toetuse riikidele ja projektidele, mis tavapäraselt ei vastaks EIP üldistele suunistele ja kriteeriumidele.

EIP finantstehingud täiendavad uute välisabivahendite kaudu toimuvat tegevust. ELi välispoliitika toetuse suurendamiseks igas piirkonnas tugevdatakse seost EIP prioriteetide ja ELi poliitika vahel. See saavutatakse EIP ja komisjoni dialoogi ning koostöö tihendamise kaudu regionaalpoliitika ja riikidega seotud tegevuskavade kindlaksmääramisel ning ka projektide tasandil. EIP finantstehinguid võib kasulikult siduda ELi eelarvevahenditega toetuste, riskikapitali ja intressitoetuste kujul koos tehnilise abiga projektide ettevalmistamisel ja rakendamisel või õigusraamistiku täiustamisel.

5.3. Ettepaneku eesmärgid, oodatavad tulemused ja nendega seotud näitajad tegevuspõhise juhtimise raames

Ettepaneku peamine eesmärk on investeerimisprojektide rahastamise kaudu suurendada EIP panust ELi poliitiliste eesmärkide saavutamisse. Eesmärgid, mida volituse kohaste EIP finantstehingutega tahetakse saavutada, erinevad piirkonniti ja neid on üksikasjalikult kirjeldatud õigusakti eelnõus. Kavandatava otsuse üks oluline eesmärk on ka tihendada EIP koostööd teiste rahvusvaheliste finantsasutustega.

Eesmärkide saavutamist mõõdetakse peamiselt EIP finantstehingute mahu järgi piirkondades ja sektorites ning teiste rahvusvaheliste finantsasutuste ja/või komisjoni programmidega kaasrahastatavate EIP finantstehingute mahu järgi.

5.4. Rakendusmeetod (soovituslik)

- Tsentraliseeritud juhtimine***
 - otse komisjoni poolt;
 - kaudselt, volitades selleks:
 - rakendusasutusi,
 - finantsmääruse artiklis 185 sätestatud ühenduse asutusi,
 - riigi avaliku sektori asutusi või avaliku teenuse ülesandega asutusi.
- Detsentraliseeritud juhtimine või juhtimine koostöös***
 - liikmesriikidega,
 - kolmandate riikidega.
- Ühine juhtimine koos rahvusvaheliste organisatsioonidega (täpsustada)***

Asjakohased märkused:

Kooskõlas olemasolevate normidega on ettepanekus ette nähtud, et nõukogu annab EIP-le volituse rahastada investeerimisprojekte oma eeskirjade ja korra kohaselt. Komisjon vastutab ühenduse tagatise haldamise eest. EIP ja komisjon sõlmivad lepingu, milles on sätestatud käesoleva otsuse rakendamise üksikasjalikud tingimused ja kord.

6. JÄRELEVALVE JA HINDAMINE

6.1. Järelevalvesüsteem

EIP teeb ühenduse tagatisega kaetud EIP finantstehinguid panga oma eeskirjade ja korra kohaselt, rakendades ka asjakohaseid auditeerimis-, kontroll- ja järelevalvemeetmeid. Nagu EIP põhikirjas ette nähtud, vastutab panga tehingute ja raamatupidamisarvestuse nõuetekohasuse kontrollimise eest panga revisjonikomisjon, keda toetavad välisaudiitorid. EIP raamatupidamise aastaaruande kinnitab EIP nõukogu.

Peale selle kinnitab EIP juhatus, kus komisjoni esindavad üks direktoritest ja asedirektoritest, EIP iga finantstehingu; juhatus jälgib, et panga juhtimine toimuks vastavalt põhikirjale ja panga nõukogu kehtestatud üldjuhistele.

Praeguses, viimati 2003. aasta oktoobris uuendatud komisjoni, kontrollikoja ja EIP kolmepoolses lepingus on sätestatud üksikasjalikud eeskirjad, mille kohaselt kontrollikoda kontrollib EIP finantstehinguid, mis on kaetud ühenduse tagatisega.

Nagu ettepaneku artiklis 7 sätestatud, esitab komisjon iga aasta Euroopa Parlamendile ja nõukogule käesoleva otsuse kohaselt teostatud EIP finantstehingute kohta aruande, mis põhineb EIP koostatud aastaaruandel, milles esitatakse andmed eri piirkondades ja sektorites antud toetuste kohta ning koostöö kohta teiste rahvusvaheliste finantsasutustega.

Lisaks sellele esitab EIP oma aruandekohustuse täitmiseks komisjonile iga EIP finantstehingu kohta statistilised, finants- ja raamatupidamisandmed ning Euroopa Kontrollikoja taotlusel audiitori otsuse EIP finantstehingute jäägi kohta.

6.2. Hindamine

6.2.1. Eelhindamine

Õigusakti ettepanekule on lisatud komisjoni aruanne, milles on antud üksikasjalik hinnang praegusele ühenduse tagatisele, mis hõlmab EIP tehinguid väljaspool Euroopa Liitu. Aruandes on ka eraldi lisa, milles analüüsitakse eri volitustega hõlmatud piirkondade tulevasi vajadusi, sealhulgas nende suutlikkust toetust vastu võtta, ja kirjeldatakse, kuidas kavandatava volitusega rahuldatakse oodatavad vajadused.

6.2.2. *Pärast vahehindamist/järelhindamist võetavad meetmed (mineviku õppetunnid)*

Ühenduse praeguse tagatise kasutamise kogemuste põhjal on tehtud mõned muudatused, nimelt on muudetud geograafilist ulatust, määratlust, kuidas kasutada EIP volitust eri piirkondades, lisatud on varuvolitus, tihedamalt on seostatud EIP tegevus ja ELi välispoliitika prioriteedid ning sellest tulenevalt tihendatud koostööd komisjoni ja EIP vahel, samuti on täpsustatud tagatisega kaetud riske. Kavandatav volitus hõlmab ka EIP tagatise, olles seega laialdasem eelmisest volitusest, mis hõlmas ainult laenusid.

6.2.3. *Tulevase hindamise tingimused ja sagedus*

Ettepanekus on ette nähtud, et 30. juuniks 2010 koostatakse EIP volituse vahekokkuvõte, mis võimaldab õiguslikus aluses sätestatud prioriteete muuta, kui selleks tekib vajadus. Selle koostab komisjon, kasutades muu hulgas EIP tegevusaruannet ja EIP sõltumatu hindamisosakonna hinnangut.

Komisjon koostab EIP volituse kasutamise lõpparuande 31. juuliks 2013.

7. **PETTUSEVASTASED MEETMED**

Panga eeskirjades on üksikasjalikult sätestatud pettuse ja korrupsiooni vastu võitlemise kord. 2004. aasta juulis kiitis EIP nõukogu heaks otsuse koostöö kohta OLAFiga ja on vastavalt sellele kohandanud oma menetlusi.

8. TÄPSEMAD ANDMED VAHENDITE KOHTA
8.1. Ettepaneku eesmärgid nende finantseerimiskulu järgi

(miljonites eurodes)

(Esitada tuleks eesmärkide, meetmete ja väljundite nimetused)	Väljundi liik	2007		2008		2009		2010		2011		2012		2013	
		EIP finantseering	Kulud kokku	Väljundite arv	Kulud kokku	Väljundite arv	Kulud kokku	Väljundite arv	Kulud kokku	Väljundite arv	Kulud kokku	Väljundite arv	Kulud kokku	Väljundite arv	Kulud kokku
Sõlmitud EIP finantstehingute soovituslik maht (uus volitus) Kokku: 33 000 miljonit eurot		3478		3826		4209		4629		5093		5602		6162	
Väljaantud laenude summa EIP finantstehingute hinnanguliste väljamaksete ja tagasimaksete alusel (vana ja uus volitus)		10 485 ¹		12 175		14 342		16 696		19 175		21 736		24 433	
Väljaantud laenude summa muude tehingute hinnanguliste väljamaksete ja tagasimaksete alusel (makromajanduslik finantsabi ja Euratom)		1150 ²		1358		1310		1227		1141		1004		841	
Väljaantud laenude summa kokku hinnanguliste väljamaksete ja tagasimaksete alusel		11 635 ³		13 533		15 653		17 923		20 316		22 740		25 274	
Vajalik summa 9% puhul		1047		1218		1409		1613		1828		2047		2275	
Eelarve tulud			0		157		2		0		0		0		0
Normaalsete rahaeraldiste vajadus			0		0		0		129		153		160		165
Maksimaalne vajadus eelarvevahendite järele Kokku: 1353 miljonit eurot			0		0		135		271		302		316		329

¹ Koos laienemise eeldatava mõjuga (1995)

² Koos laienemise eeldatava mõjuga (830)

³ Koos laienemise eeldatava mõjuga (2825)

8.2. Halduskulud

8.2.1. Töötajate arv ja liik

Ametikoha liik		Meetme haldamiseks vajalik olemasolev ja/või täiendav personal (täistööajale taandatud ametikohtade arv)					
		2007	2008	2009	2010	2011	2012-13
Ametnikud või ajutised töötajad ²⁴ (XX 01 01)	A*/AD	4	4	4	4	4	8
	B*, C*/AST	3	3	3	3	3	6
Art XX 01 02 alusel rahastatav personal ²⁵							
Art XX 01 04/05 kohaselt rahastatav muu personal ²⁶							
KOKKU		7	7	7	7	7	14

8.2.2. Meetmest tulenevate ülesannete kirjeldus

Ühenduse tagatise haldamisest tulenevad peamised ülesanded on järgmised:

- õigusaktide ettepanekute ja tagatiselepingute koostamine;
- heakskiitmismenetluse juhtimine;
- iga-aastase eelarvemenetluse korraldamine;
- iga-aastased aruanded nõukogule ja parlamendile;
- taotluste käsitlemine;
- tagatisefondi haldamise järelevalve;
- raamatupidamisarvestus;
- suhtlemine kontrollikoja, parlamendi ja nõukoguga.

8.2.3. Personali allikad (personalieeskirjadega hõlmatud personal)

- Ametikohad, mis on praegu ette nähtud asendatava või pikendatava programmi haldamiseks.

²⁴ Kulud EI OLE kaetud võrdlussummast.

²⁵ Kulud EI OLE kaetud võrdlussummast.

²⁶ Kulud sisalduvad võrdlussummas.

- Ametikohad, mis on kavandatud 2007. aastaks iga-aastase poliitikastrateegia / esialgse eelarveprojekti raames.
- Ametikohad, mida tuleb taotleda järgmise iga-aastase poliitikastrateegia / esialgse eelarveprojekti menetlemise käigus.
- Ametikohad, mille loomiseks tuleb olemasolevad vahendid asjaomases talituses ümber paigutada (asutusesisesed ümberpaigutused).
- Ametikohad, mis on vajalikud n aastal, kuid mida ei ole kõnealuse aasta poliitikastrateegia / esialgse eelarveprojekti raames ette nähtud.

Personali- ja haldusvajadused kaetakse haldavatele teenistustele iga-aastase jaotusprotseduuri raames jaotatud vahenditest.

8.2.4. Muud võrdlussummas sisalduvad halduskulud (XX 01 04/05 – halduskorralduskulud)

miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

Eelarverida (number ja rubriik)	2007	2008	2009	2010	2011	2012- 2013	KOKK U
1 Tehniline ja haldusabi (sealhulgas sellega seotud personalikulud)							
Rakendusasutused ²⁷							
Muu tehniline ja haldusabi							
– sisene							
– väline							
Tehniline ja haldusabi kokku	-	-	-	-	-	-	-

8.2.5. Võrdlussummast välja jäävad personalikulud ja nendega seotud kulud

miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

Personali liik	2007	2008	2009	2010	2011	2012- 2013
Ametnikud ja ajutised töötajad (XX 01 01)	0,756	0,756	0,756	0,756	0,756	1,512
Art XX 01 02 kohaselt rahastatav personal (abiteenistujad, riikide lähetatud eksperdid, lepingulised töötajad jne) (täpsustada eelarverida)	-	-	-	-	-	-
(Võrdlussummast VÄLJA jäävad) personalikulud ja nendega seotud kulud kokku	0,756	0,756	0,756	0,756	0,756	1,512

²⁷ Tuleb viidata õigusaktile lisatavale finantsselgitusele, mis on mõeldud asjaomas(t)ele rakendusasutus(t)ele.

8.2.6. Muud võrdlussummast välja jäävad halduskulud

miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

	2007	2008	2009	2010	2011	2012-2013	KOKK U
XX 01 02 11 01 – Lähetused							
XX 01 02 11 02 – Koosolekud ja konverentsid							
XX 01 02 11 03 – Komiteed ²⁸							
XX 01 02 11 04 – Uuringud ja konsultatsioonid							
XX 01 02 11 05 – Infosüsteemid							
2 Muud halduskulud kokku (XX 01 02 11)							
3 Muud haldusliku iseloomuga kulud (täpsustada viitega eelarvereale)							
Halduskulud kokku, v.a personalikulud ja nendega seotud kulud (jäävad võrdlussummast VÄLJA)	-	-	-	-	-	-	-

²⁸ Täpsustada komitee liik ja rühm, millesse see kuulub.